

2. Kas eespool nimetatud sätted, arvestades ka universaalteenuse direktiivi artikli 3 lõiget 2, võimaldavad liikmesriikidel olukorras, kus universaalteenuse direktiivi artikli 8 lõike 1 alusel määratakse ettevõtja seoses sama direktiivi artikli 5 lõike 1 punktiga b (ulatuslik numbriinfoteenus), nõudmata temalt sellise teenuse osutamist otse lõppkasutajatele, konkreetselt kohustada asjaomast ettevõtjat:

- a) pidama ja ajakohastama täielikku abonentide andmebaasi;
- b) võimaldama masinloetaval kujul kasutada korrapäraselt ajakohastatava täieliku abonentide andmebaasi sisu igal isikul, kes soovib pakkuda üldkasutatavat numbriinfoteenust või üldkasutatavaid katalooge (olenemata sellest, kas see isik kavatseb osutada ulatuslikku numbriinfoteenust lõppkasutajatele); ja
- c) võimaldama sellisel isikul kasutada andmebaasi õiglastel, objektiivsetel, kulupõhistel ja mittediskrimineerivatel tingimustel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337).

14. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-24/10)

(2010/C 63/64)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: M. Karanasou-Apostolopoulou ja G. Braun)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vastu õigus- ja haldusakte, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/46/EÜ⁽¹⁾, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, direktiivi 83/349/EMÜ, mis käsitleb konsolideeritud aruandeid, direktiivi 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta ning direktiivi 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta, täitmiseks või vähemalt ei ole neist aktidest komisjonile teatanud, siis on ta rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/46 siseriiklikkusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 5. septembril 2008.

⁽¹⁾ ELT L 224, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 18. jaanuaril 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Kohtuasi C-27/10)

(2010/C 63/65)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus (Soome)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Teised menetluspooled: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (edaspidi määrus (EÜ) nr 110/2008) on kohaldatav sellise, nimetatud määrusega kaitstud geograafilist päritolutähist sisaldava kaubamärgi registreerimistingimuste hindamisel, mille registreerimistaotlus esitati 19. detsembril 2001 ja mis registreeriti 31. jaanuaril 2003?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas tuleb vastuolu tõttu määruse (EÜ) nr 110/2008 artiklitega 16 ja 23 keelduda sellise kaubamärgi registreerimisest, mis muu hulgas sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 kaitstud geograafilist päritolutähist või sellist päritolutähist üldnime või tõlke kujul ning mis on registreeritud piiritusjookide jaoks, mis muu hulgas valmistusmeetodi ja alkoholisalduse osas ei vasta kõnealuse geograafilise päritolutähise kasutamise tingimustele?
3. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata võib teises küsimuses kirjeldatud kaubamärk oma olemuse tõttu üldsust eksitada näiteks kaupade või teenuste laadi, kvaliteedi või geograafilise päritolu osas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ ⁽²⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ ⁽³⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (kodifitseeritud versioon), artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses?
4. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata tuleb siis, kui liikmesriik on direktiivi 89/104/EMÜ artikli 3 lõike 1 punkti a alusel sätestanud, et kaubamärki ei registreerita või kui see on registreeritud, siis võib selle kehtetuks tunnistada, kui ja kuivõrd selle kaubamärgi kasutamise võib keelata vastavalt muude õigusaktide sätetele, kui asjaomase liikmesriigi või ühenduse kaubamärgiõigus, asuda seisukohale, et kui kaubamärk sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 vastuolus olevaid elemente, mille alusel selle kasutamise võib keelata, siis ei ole sellise kaubamärgi registreerimine lubatud?

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik**(Kohtuasi C-39/10)**

(2010/C 63/66)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja K. Saaremäel-Stoilov)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et Eesti Vabariik ei täida Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 45 ja Euroopa Majanduspiirkonna Lepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi, kuna tema õigusaktidega ei ole ette nähtud üksikisiku tulumaksuvabastuse andmist sellistele mitteresidentidele, kelle kogusissetulek on nii väike, et nende suhtes kohaldataks tulumaksuvabastust, kui nad oleksid residentidest maksumaksjad;
- mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon sai Soome Vabariigi residentidiks olevalt Eesti Vabariigi kodanikult kaebuse tema Eestist pärineva pensioni tulumaksuga maksustamise kohta. Nimetatud kodanik kaebas, et Eesti Vabariik ei kohaldanud tema pensioni suhtes residentidele ettenähtud tavapärasest tulumaksuvaba piirmäära ega residentidest pensionäridele ettenähtud täiendavat tulumaksuvaba piirmäära.

Kaebuse saab poole oma sissetulekust pensioni näol Eesti Vabariigist ja teise poole pensionina Soome Vabariigist. Tema sissetulek on väga väike ning kui ta oleks saanud kogu oma sissetuleku ühest ja samast liikmesriigist, maksustataks seda vähemal määral või ei maksustataks seda üldse.

Euroopa Kohtu järjekindlast praktikast tuleneb, et kuigi otsene maksustamine kuulub liikmesriikide pädevusse, tuleb liikmesriikidel seda pädevust teostada kooskõlas Euroopa Liidu õigusega ja vältida kodakondsuse alusel diskrimineerimist.

⁽¹⁾ ELT L 39, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92.

⁽³⁾ ELT L 299, lk 25.